

Den trånga portens teologi för året 2021

Jag tror att de flesta som läser mina artiklar på hemsidan har en kristen bekännelse och många upplever att tiden vi lever i, och går till mötes, är mycket allvarlig ur ett kristet, bibliskt perspektiv. Samtidigt tycker jag mig sakna en tydlig krisinsikt hos kristenheten i stort. Trots att "corona-året" skapat oro och ängslan både bland kristna och icke kristna är det knappast en allmän insikt att corona-pandemin kan vara ett tecken på någonting allvarligare som ligger framför oss. Snarare verkar de flesta tänka att bara pandemin är över så återgår vi till det "normala" livet såsom det varit efter tidigare pandemier. Det tror jag är en mycket farlig livshållning, särskilt för den som är kristen!

I denna tid borde den kristna förkunnelsen, mer än någonsin, fokusera på den profetiska dimensionen som är ett viktigt tema i Bibeln. Inte för att spekulera om händelser och årtal utan ge en väl grundad undervisning utifrån dessa olika texter. Det profetiska ordet är som ett ljus som ger oss vägledning i en mörk tid, skriver aposteln Petrus. (2 Petr. 1:19-21).

Ingen kan väl förneka att året som vi nyss lämnat bakom oss har varit exceptionellt på många sätt, inte minst med en råare samtalston och rena lögner mellan samhällets ledare såväl som hos allmänheten. I denna tid präglad av motsättningar, splittring och tvivel borde de klassiska, existentiella frågorna få stort utrymme, något som filosofen och författaren Jonna Bornemark lyfter fram i artikeln "Sprickor av skräck" där hon skriver: "Västvärlden befinner sig just nu i en stor omvandling. Mäktiga grupper förlorar sina privilegier och klimatkrisen kräver nya sätt att leva. Man kan tala om en kulturell ångest - / / Vi måste i dag // ställa oss de stora frågorna igen: Var kommer vi ifrån? Vart är vi på väg? Vad är verkligen viktigt? Och vilka är 'vi'? Annars riskerar vi att stå försvarslösa inför den existentiella vredens våldsamma kraft." (DN, 21-01-17).

Livets två portar och vägar

Frågan som jag ställer mig idag är om det är väckelse vi ska be om först och främst? Är det inte så att Gud vill att Hans barn ska komma till Honom med förkrossade hjärtan i detta allvarliga läge som kristenheten befinner sig i? (Psalm 51:19).

I Jesu undervisning ser vi att det finns endast två alternativ för människors livsväg – antingen går vi på den breda vägen, som leder till fördärvet, eller så går vi på den smala vägen som leder till livet (det eviga livet). Jesus ger här en generell bild av människors förhållande till Gud och att det handlar om ett personligt val, vilken väg man går på. Att porten är trång säger oss att vi måste medvetet omvända oss för att komma in genom den. Att porten är vid säger å andra sidan att vi inte behöver anstränga oss för att komma igenom den. Det går av bara farten skulle man kunna säga. (Matt. 7:13, 14).

Gång på gång har jag återkommit till en syn som evangelisten Frank Mangs (1897-1994) fick se en tidig morgon. Några år innan Mangs fick hembud offentliggjorde han synen han haft som var ett mycket allvarligt budskap till svensk kristenhet. Här följer några citat från den (min kursivering):

"Det hände en ganska tidig morgon för en del år sedan. ... Helt plötsligt såg mitt inre öga en väg. Inte en körväg och inte heller en stig. Det var närmast någonting som liknande en bättre promenadväg på några meters bredd. ... Jag såg att vägen började vid en *trång port* och visste att den slutade i härlighetens värld. Men av det målet såg jag ingenting. Jag såg bara porten och början av vägen. ...

Jag var tvungen att vända blicken mot vägens början och den *trånga porten*. Och där såg jag en stor mängd /människor/ som stannat. De hade stannat redan innan de gått in genom porten och kommit in på vägen. Och det märkliga var att många av dem tycktes vara glada. De var glada därför att de *trodde* sig vara på vägen. Fast de aldrig hade gått in genom *den sanna omvändelsens trånga port*. Och kanske det värsta var att mitt bland dem rörde sig gestalter i prästrock och pastorsdräkt och evangelistmundering. Nej, det värsta var att jag såg skuggan av min egen bild i den där hopen. Ty vi har fuskat, vi som är kallade att vara levande organ för Livet från Gud. Vi har blivit religiösa pratmakare istället för att vara fungerande organ för Livet.

Vi har garanterat människor deras salighet därför att de en gång blivit döpta till Kristus. Vi har garanterat att sökande själar blivit födda av Anden, fast de bara blivit födda av mänsklig påverkan. Vi har sagt att de är Guds barn bara därför att de är "snälla". Vi har blivit religiösa kvacksalvare, som i förtid intalat andliga sökare att de är födda av Gud. Fast de bara är väckta. Och vi har ibland genom just detta avbrutit den andliga födelse-processen. Resultatet har blivit att det i dag finns massor av människor, som tror sig vara på väg till himlen fast de inte är det. Men Jesus sade ju att det skulle komma att bli så i denna tidsålders afton: "Då skall

det vara med himmelriket som när tio jungfrur gick ut för att möta brudgummen. Men fem av dem var oförståndiga, de tog ingen olja med sig.” Ingen olja! Ingen ande! Och inget fungerande andeliv. Bara formerna och skenet. Namnet och bekännelsen. Och de trodde att detta var nog. ...

Sedan jag sett allt detta sjönk jag sakta ned på knä och brast i gråt. Jag önskade att jag varit minst ett halvsekel yngre än vad jag är. Och haft möjligheten att på ett bättre sätt än vad jag gjort, satsa mitt yttersta för att Guds Helige Ande skulle få frihet att bruka mig på ett bättre sätt än vad han nu kunnat.” (Frank Mangs profetia, Wikipedia).

*

Frank Mangs visste bättre än de flesta vad det innebär att gå genom den trånga porten, d v s att bli frälst, född på nytt genom den helige Ande. Därför är denna syn ett mycket allvarligt budskap om hur det andliga tillståndet kan vara i församlingarna i Sverige. Om Mangs har rätt då han sa: ” ... i dag finns massor av människor, som tror sig vara på väg till himlen fast de inte är det. Men Jesus sade ju att det skulle komma att bli så i denna tidsålders afton ...”, då är väl det mest angelägna att be om ”oljepåfyllning” både hos oss själva och bland våra vänner i församlingarna!

I liknelsen om de tio jungfrurna står det att fem var oförståndiga och fem var kloka. Av den grekiska texten framgår att de förra var utan insikt (om sin andliga status) medan de senare hade den insikten. Det var nödvändigt att se till att ha tillräckligt med olja (ett verksamt andeliv) så att lampan kunde lysa dem ända fram till brudgummens, Jesus, ankomst. Främst var det denna insikt som skilde de båda grupperna åt och som var avgörande för om de fick gå in till bröllopet eller stanna utanför. (Matt. 25:1-13).

Detta allvarliga scenario borde beröra oss mer än frågan om det är rätt eller fel att ta emot vaccinsprutan mot covid-19. Det förra har ju ett evighetsperspektiv medan perspektivet för vaccinsprutan sträcker sig några år framåt. Låt mig samtidigt säga att den aktuella vaccinsprutan har inget med vilddjurets märke att göra som det påstås i vissa sammanhang. Hysterin omkring vaccinet kan visserligen komma att bidra till ett än mer tudelat och övervakat samhälle och det bör få oss att vara särskilt observanta på vad som kan komma att hända framöver.

Ett exempel är det nyligen framförda förslaget att EU bör utfärda gemensamma regler för ett s k vaccinationspass för resenärer för att, som man säger, få igång resandet igen och samtidigt få ett incitament som uppmuntrar folk att vaccinera sig. Men denna till synes legitima åtgärd kan leda till nästa steg som kan innebära att man inte får vistas på anvisade allmänna platser och att man inte får arbeta på vissa företag.

”Den 14 januari tillkännagavs Vaccination Credential Initiative (VCI), en bred koalition av hälso- och teknikföretag. VCI kombinerar insatser från företag som Microsoft, Oracle och Mayo Clinic i syfte att standardisera digital tillgång till vaccinationsregister. VCI samlar också stöd från World Economic Forum (WEF, dvs. Klaus Schwab och hans Great Reset) genom The Commons Project Foundation och dess Common Pass-projekt. Common Pass är en globalt interoperabel plattform för människor att dokumentera sin COVID-19-status (hälsodeklarationer /PCR-tester / vaccinationer) för att uppfylla landets krav på inträde samtidigt som de skyddar deras integritetsuppgifter.” (Prophecy News Watch, 2021-01-20).

Omvändelsens nödvändighet

I augusti förra året skrev jag en artikel på min hemsida Bergstrandsvägen med rubriken ”Gud väntar på Sveriges kristna – omvänd er!” Vid årsskiftet 2020-21 har jag känt en stark maning att lyfta fram detta tema på nytt, kanske främst för att jag upplever att det gäller mig själv i allra högsta grad, men jag tror att det är så att Gud fortfarande väntar på sitt folk i Sverige. Det ska erkännas att det går relativt lätt att skriva och prata om omvändelse, men det är definitivt mycket svårare att praktisera.

Kristenheten i vårt land, i Skandinavien, i Europa och i västvärlden är ganska svag andligt sett och vi längtar efter, och ber om att Gud ska gripa in och sända en väckelse som berör både församlingar och samhälle. Vi har hört, och kanske sagt många gånger, att det blir ingen väckelse med mindre än att vi ber Gud om att Han sänder den. Bön är mycket viktig i allt som gäller det andliga livet och Jesus har lovat sina lärjungar: ”*Om ni ber om något i mitt namn, ska jag göra det.*” och ”*Då ska Fadern ge er vad ni än ber honom om i mitt namn.*” (Joh. 14:12-14; 15:16).

Om vi nu har bett så varför har inte Gud svarat genom att sända väckelse? Jag kan se flera orsaker. Det kan ju inte vara någon automatik i en sådan bön och det finns villkor för att bönen i Jesu namn ska uppfyllas. Dels ska vi göra samma gärningar som Jesus gjorde så att Fadern blir förhålligad och dels ska vi bära kärlekens frukt i våra liv. Om detta fattas oss behöver vi först ödmjuka oss och bekänna det inför Herren som en brist och sedan omvända oss av hela vårt hjärta till honom.

Det har allt för länge funnits en ängslighet i svensk kristenhet att framstå som för mycket extrem och avvikande mot samhället i övrigt. Man har försökt anpassa sig till omgivningen på flera olika plan vilket har skett på bekostnad av att stå upp för Bibelns undervisning. En person som brottats med dessa frågor är författaren och retreatledaren Magnus Malm. Han skriver: "I den kompakta sekulariseringen i vårt land frestas kristna ibland att ta bort allt som avviker för att äntligen bli accepterad som en i gänget. / / Om 'öppen kyrka' och 'låga trösklar' är vårt enda sätt att tänka församling, varför ska folk över huvud taget gå dit? / / Vi är så utleda på att vara en osynliggjord minoritet att vi snart sagt gör vad som helst bara någon ser oss. Med den strategin vinner världen varje gång och kyrkan förlorar ännu ett stycke mark." (Dagen, 2021-01-08).

2021 – ett år med förnyad överlåtelse

På "Corona-årets" näst sista dag publicerade Värden idag (30/12) en debattartikel skriven av bibelläraren, tillika rektorn på Skandinaviska Teologiska Högskolan, Anders Gerdmar. Hans utgångspunkt är ett Guds tilltal han fick mottaga en tidig morgon 2018 då han var i bön. 2021 blir ett avgörande år då svärdet (Guds ord) kommer att gå igenom mitt och ditt liv, skriver Gerdmar ...

"Hur förhåller vi oss till Guds ord, som är ett svärd? Ordet åtskiljer ett ytligt religiöst väsende, en gudstjänst som klarar sig utan den helige Ande, och äkta tillbedjan. Ordets svärd går rakt genom kristenheten och sedan 2018 har delningen blivit allt tydligare. Samfund öppnar för syndig sexuell livsstil och upplösning av det livslånga äktenskapet mellan en man och en kvinna, och hör inte Guds inträngande ifrågasättande av skilsmässa, sambo och homosexuell utlevnad, utan till och med hånar det som "underlivsfrågor". Vilka ord vi än hittar på för att komma ifrån Guds heliga vilja dömer han i alla fall i enlighet med sitt Ord. ...

Svärdet kommer att tränga djupare och valet blir tydligare 2021. Gud manar oss att söka honom, att välja väg nu. ... Men det finns en väg. Medan jag bad såg jag morgonrodnaden komma (Hos 6:3). / / 2021 blir ett avgörande år, då svärdet går igenom mitt och ditt liv. Får det göra det, så finns det en väg. "

Omvändelse för att tjäna och tillbedja Gud i ändens tid

Ska vi verkligen predika om synd och mana till omvändelse i gudstjänster och olika möten, särskilt som alla deltagare är mer eller mindre kända som församlingsmedlemmar. Blir det inte onödigt påträngande och skapar en otrevlig stämning. Jag tror att det är en felaktig inställning särskilt som ingen vet vad som finns i en annan människas inre. Det är bara Anden som känner det och då är det viktigt att vi tillåter att Anden får råda i gudstjänsten och att leda predikanten i förkunnelsen.

Detta är så mycket viktigare i vår tid då det profetiska Ordet allt mer går i uppfyllelse. I budskapet Jesus har till de sju församlingarna i Uppenbarelseboken (en profetisk bild på Församlingens olika tillstånd genom historien) manar han till omvändelse i fem av dem. Det säger mig att det finns stor anledning att predika omvändelse för Guds folk även idag.

I Gamla testamentets sista bok, såväl som i Nya testamentets sista bok, framkommer det att i den sista tiden kommer det bara att finnas två typer av människor – de som tjänar Gud och tillber honom och de som inte gör det. Profeten Malaki säger: "*Då ska ni åter se skillnaden mellan den rättfärdige och den gudlöse, mellan den som tjänar Gud och den som inte tjänar honom.*" (Mal. 3:18).

I Uppenbarelseboken läser vi: "*Och röken från rökelsen steg från ängelns hand tillsammans med de heligas böner upp inför Gud.*" "*Stå upp och mät Guds tempel och altaret och dem som tillber där inne.*" (Upp. 8:4; 11:1). "*Människorna/ omvände sig ändå inte från sina händers verk. De slutade inte att tillbe onda andar och avguda bilder ...*", och vidare "*De tillbad draken för att han hade gett sin makt åt vilddjuret ...*" (Upp. 9:20; 13:4).

Till lärjungarna sa Jesus att de måste VAKA och BE i den sista tiden. Jag tror och är övertygad om att detta gäller oss **alla** kristna i högsta grad i denna tid. Låt oss be Herren om Andens ledningen och urskiljning och låt oss följa Andens maning. (Mark. 13:33-36).

Claes-Göran Bergstrand. 2021-01-20.